

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/54/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615207478
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2615207478.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a členov senátu JUDr. Terézie Mecelovej a JUDr. Boženy Husárovej v sporovej veci žalobcu: Mgr. Michal Černek, so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, správca konkurznej podstaty úpadcu: FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823, zastúpený: Advokátska kancelária MAJLING & NINČÁK, s.r.o., so sídlom Palárikova 14, Bratislava, IČO: 35 960 728 proti žalovanému: SAND, s.r.o., so sídlom J. Hollého 645, Šaštín-Stráže, IČO: 36 247 561, zastúpený: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 47 244 895, o zaplatenie 13.671,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Senica zo dňa 10. januára 2020 č.k. 5Cb/33/2015-152, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým zastavil konanie v časti o zaplatenie 13.671,30 eur p o t v r d z u j e a vo zvyšnej časti týkajúcej sa zastavenia konania v časti príslušenstva, vrátane závislého výroku o trovách konania z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol výrokom I. tak, že konanie zastavil a výrokom II. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 161 ods. 1,2, § 230, § 262 ods. 1, § 256 ods. 1 C.s.p.
3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že žalobca sa predmetnou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.671,30 eur, úroky z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.718,34 eur od 21.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2.122,80 eur od 21.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 180,00 eur od 16.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.650,16 eur od 16.10.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim boli uzavreté kúpne zmluvy, na základe ktorých úpadca dodal žalovanému tovar v množstve a druhu podľa špecifikácie faktúr, za ktorý vystavil žalovanému dňa 06.08.2011 faktúru č. 03110073 na sumu 5.718,34 eur, dňa 06.08.2011 faktúru č. 03110072 na sumu 2.122,80 eur, dňa 01.10.2011 faktúru č. 03110075 na sumu 180,00 eur a dňa 01.10.2011 faktúru č. 03110074 na sumu 5.650,16 eur, avšak napriek tomu, že žalovaný dodaný tovar riadne prevzal, cenu za dodaný tovar v zmysle hore uvedených faktúr úpadcovi neuhradil.
4. Súd mal preukázané, že Okresný súd Trnava rozsudkom č.k. 25Cbi/23/2014-216 zo dňa 13.04.2016 určil, že právny úkon dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok vo výške 44.410,50 eur zo dňa 06.08.2011 uzavretá medzi FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823 a SAND, s.r.o., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 36 274 561 je voči

konkurzným veriteľom úpadcu FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823 neúčinná, právny úkon dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok vo výške 7.841,14 eur zo dňa 31.08.2011 uzavretá medzi FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823 a SAND, s.r.o., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 36 274 561 je voči konkurzným veriteľom úpadcu FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823 neúčinná, právny úkon dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok vo výške 5.830,16 eur zo dňa 01.10.2011 uzavretá medzi FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823 a SAND, s.r.o., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 36 274 561 je voči konkurzným veriteľom úpadcu FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823 neúčinná, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť do konkurznej podstaty úpadcu FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823 sumu vo výške 58.081,80 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 850,02 eur do rúk právneho zástupcu žalobkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie a Krajský súd v Trnave rozsudkom č.k. 21CoKR/17/2016-319 zo dňa 31.10.2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

5. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.671,30 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania, a to z titulu neuhradenej faktúry č. 03110073 v sume 5.718,34 eur zo dňa 06.08.2011 a neuhradenej faktúry č. 03110072 v sume 2.122,80 eur zo dňa 06.08.2011, ktoré boli predmetom Dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok v sume 7.841,14 eur zo dňa 31.08.2011, ako i z titulu neuhradenej faktúry č. 03110075 v sume 180,00 eur zo dňa 01.10.2011 a neuhradenej faktúry č. 03110074 v sume 5.650,16 eur zo dňa 01.10.2011, ktoré boli predmetom Dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok v sume 5.830,16 eur zo dňa 01.10.2011. Súd prvej inštancie mal za to, že nakoľko o zaplatení predmetných faktúr č. 03110073, č. 03110072, č. 03110075 a č. 03110074 už bolo právoplatne rozhodnuté práve rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 25Cbi/23/2014-216 zo dňa 13.04.2016, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť do konkurznej podstaty úpadcu FARMAKUM a.s., so sídlom J. Hollého 645, 908 41 Šaštín-Stráže, IČO: 45 281 823 sumu vo výške 58.081,80 eur, v ktorej je započítaná i suma 13.671,30 eur uplatňovaná žalobcom v tomto spore, ide o prekážku res iudicata, resp. prekážku už právoplatne rozhodnutej veci.

6. Vzhľadom na zistenie súdu, že o nároku žalobcu uplatnenom v tomto konaní už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 25Cbi/23/2014-216 zo dňa 13.04.2016, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 21CoKR/17/2016-319 zo dňa 31.10.2017 nadobudol právoplatnosť dňom 28.11.2017, nemôže súd vec v zmysle ustanovenia § 230 C.s.p. prejednávať znova. Vzhľadom k tomu, že ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, súd konanie v predmetnej veci v zmysle ustanovenia § 161 ods. 2 C.s.p. zastavil.

7. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania strán podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p.. Zastavenie konania procesne zaviniť žalobca a to podaním žaloby najskôr s existenciou prekážky litispendencie, ktorá vo vzťahu k tomuto konaniu trvala do právoplatného rozhodnutia veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25Cbi/23/2014, čím následne prišlo k prekážke rei iudicatae, a preto súd žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko zavinením žalobcu bolo konanie zastavené.

8. Žalobca podal odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 25K/24/2013 zo dňa 09.10.2013, zverejneným v Obchodnom vestníku OV č. 209/13 dňa 29.10.2013, súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka - úpadcu: FARMAKUM, a.s., so sídlom: J. Hollého 645, 908 41 Šaštín - Stráže, IČO: 45 281 823, zapísanom v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, oddiel: Sa, vložka č.: 10528/T (ďalej len „Úpadca“). Medzi Úpadcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim boli uzavreté kúpne zmluvy, na základe ktorých Úpadca dodal žalovanému tovar v množstve a druhu podľa špecifikácie faktúr, príp. aj dodacích listov, za čo Úpadca vystavil žalovanému nasledovné faktúry: faktúru č. 03110073 vo výške 5.718,34 eur, zo dňa 06.08.2011, splatnú dňa 20.08.2011, faktúru č. 03110072 vo výške 2.122,80 eur, zo dňa 06.08.2011, splatnú dňa 20.08.2011, faktúru č. 03110075 vo výške 180,00 eur, zo dňa 01.10.2011, splatnú dňa 15.10.2011 (k faktúre osobitne priložený dodací list), faktúru č. 03110074 vo výške 5.650,16 eur, zo dňa 01.10.2011, splatnú dňa 15.10.2011. Faktúry zároveň slúžia

pre obchodnú prax Úpadcu aj ako dodacie listy, čo vyplýva priamo z textácie predmetných faktúr, kde je výslovne uvedené „faktúra slúži zároveň ako dodací list“. Každá faktúra je podpísaná jednou a tou istou osobou, Ing. Silverom Mračnom, ktorý bol ku dňu podpisu predmetných faktúr - dodacích listov osobou oprávnenou konať za Úpadcu aj žalovaného, a to ako: člen štatutárneho orgánu - člen predstavenstva Úpadcu, ktorý bol vo všetkých veciach zaväzujúcich Úpadcu oprávnený konať samostatne; jediný konateľ žalovaného. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný tovar od Úpadcu prevzal v množstve a druhu podľa vystavených faktúr - dodacích listov, nakoľko prevzatie tovaru štatutárny orgán žalovaného zakaždým preukázateľne potvrdil svojim vlastnoručným podpisom. Aj v zmysle rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky „ak jedna osoba v procese vzniku zmluvy koná za seba alebo v mene jej viacerých účastníkov, neznamená to, že na zmluve musí byť jej samostatný podpis za každého z nich. Stačí jeden podpis, ak z obsahu zmluvy vyplýva, k zmluvným prejavom, ktorých účastníkov sa vzťahuje.“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Obdo V 87/2007) Analogicky, vychádzajúc z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, aj v prípade, že jedna a tá istá osoba podpíše faktúry (podpis vystaviteľa faktúry nie je podstatnou náležitosťou faktúry ako daňového dokladu), ktoré sú zároveň dodacími listami, pričom táto osoba je oprávnená konať za osobu, ktorá faktúru - dodací list vystavuje a súčasne za osobu, ktorá tovar podpisom na dodacom liste preberá, postačuje, aby na faktúre - dodacom liste bol uvedený jeden podpis tejto osoby. Napriek tomu, že Úpadca si svoj záväzok voči žalovanému dodať tovar splnil riadne a včas, a žalovaný tovar riadne prevzal (podpisom na dodacích listoch), žalovaný k dnešnému dňu dlhovanú peňažnú čiastku Úpadcovi neuhradil. Vzhľadom na dobu, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, žalobca vyčíslil výšku úrokov z omeškania v zmysle znenia §369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník platného a účinného v čase omeškania žalovaného. Na základe uvedeného žalobca si okrem istiny uplatňoval a uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne z jednotlivých dlžných súm na základe vystavených faktúr: faktúra č. 03110073 vo výške 5.718,34 eur zo dňa 06.08.2011, faktúra č. 03110072 vo výške 2.122,80 eur zo dňa 06.08.2011, faktúra č. 03110075 vo výške 180,00 eur zo dňa 01.10.2011, faktúra č. 03110074 vo výške 5.650,16 eur zo dňa 01.10.2011. Žalobcovi nie je jasné, prečo prvostupňový súd nepriznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania tak, ako ho vyčíslil a uplatňoval v samotnej žalobe. Za predpokladu, že by aj došlo k úhrade istiny jednotlivých dlžných súm na základe iného súdneho konania, predmetom ktorého bolo určenie neplatnosti dohôd o vzájomnom započítaní pohľadávok, pričom máme za to, že o tejto skutočnosti súd nevykonal žiadne žalobcom navrhované dokazovanie a ani nenariadil pojednávanie, žalobca má právo na úhradu uplatnených dlžných súm a uplatnených úrokov z omeškania.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil. Žalovaný v celom rozsahu rozporuje a v celom rozsahu neuznáva vyjadrenie žalobcu zo dňa 12.02.2020, ktoré považuje za zmätočné a právne nesprávne. Žalobca zjavne právne nechápe, že nie je možné súbežne právne kombinovať nároky žalobcu, tak ako na to poukázal žalovaný v doterajších podaniach žalovaného. Žalobcovi asi zjavne ušlo pozornosti, že úroky z omeškania sa v rámci konkurzného konania neuplatňujú, a tak je de iure uznesenie OS Senica plne zákonné a ústavné-konformné. Súčasne žalovaný namieta, že podľa verejne dostupných informácií, už JUDr. S. K. nie je správcom konkurznej podstaty úpadcu FARMAKUM, a.s.

10. Odvolací súd z Obchodného vestníka 49/2020 deň vydania 11.03.2020 zistil, že Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 04.03.2020 spis. zn. 25K/24/2003 v právnej veci úpadcu FARMAKUM, a.s., IČO: 45 281 823 ustanovil do funkcie správcu úpadcu: Mgr. Michal Černek, so sídlom kancelárie: Hlavná 31, 917 01 Trnava, zn. správcu: S 1962.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti napadnutému uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustný opravný prostriedok (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. a/ C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

12. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 380 ods. 2 C.s.p., na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

Súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (procesné podmienky). Medzi negatívne procesné podmienky patrí prekážka rozhodnutej veci (§ 230 C.s.p.).

Podľa § 230 C.s.p., ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými stranami (účastníkmi) a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tu istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.10.2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010).

Prekážka rozhodnutej veci nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností.

13. Žalobca sa v tomto konaní domáhal voči žalovanému zaplata istiny 13.671,30 eur s príslušenstvom a to úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.718,34 eur od 21.08.2011 do zaplata, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2.122,80 eur od 21.08.2011 do zaplata, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 180,00 eur od 16.10.2011 do zaplata, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.650,16 eur od 16.10.2011 do zaplata.

14. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že o nároku žalobcu, ktorým sa voči žalovanému domáhal zaplata istiny 13.671,30 eur už bolo právoplatne rozhodnuté právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 13.04.2016 č.k. 25Cbi/23/2014-216 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.10.2017 č.k. 21CoKR/17/2016-319, ktorým súd okrem iného uložil žalovanému (spoločnosti SAND, s.r.o. povinnosť zaplatiť do konkurznej podstaty úpadcu FARMAKUM a.s., sumu 58.081,80 eur, v ktorej je zahrnutá aj suma 13.671,30 eur, a preto súd prvej inštancie správne postupoval, keď v tejto časti zastavil konanie pre prekážku rozhodnutej veci, čo žalobca v odvolaní ani žiadnym spôsobom nespochybnil.

15. Žalobca v odvolaní namietal, že aj v prípade, ak by súd rozhodol v inom konaní o tej istej istine, nerozhodol o príslušenstve v zmysle žalobného návrhu a ani nevykonal v tomto smere žiadne dokazovanie.

16. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetnou žalobou sa žalobca domáha voči žalovanému okrem zaplata istiny 13.671,30 eur aj zaplata príslušenstva a to úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.718,34 eur od 21.08.2011 do zaplata, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2.122,80 eur od 21.08.2011 do zaplata, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 180,00 eur od 16.10.2011 do zaplata, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.650,16 eur od 16.10.2011 do zaplata, ktoré príslušenstvo nebolo predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod spis. zn. 25Cbi/23/2014.

Na základe uvedeného sa odvolací súd nemohol stotožniť so závermi súdu prvej inštancie o prekážke právoplatne rozhodnutej veci aj pokiaľ ide o príslušenstvo k istine 13.671,30 eur. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvoma kritériami a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. V predmetnej veci bolo splnené kritérium totožnosti osôb (sporových strán), avšak nebolo splnené kritérium totožnosti predmetu konania pokiaľ ide o príslušenstvo, o ktorom nebolo v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave pod spis. Zn. 25Cbi/23/2014 rozhodované, a preto nebolo možné konštatovať úplnú totožnosť predmetu konania/sporu.

Na základe vyššie uvedeného je odvolací súd názoru, že v časti o zaplata príslušenstva nebola daná totožnosť predmetu konania a prekážka veci právoplatne rozhodnutej tak nebola daná a námietka

žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci v tejto časti bola dôvodná. Odvolaciemu súdu tak nezostalo nič iné, ako v zmysle § 389 ods. 1 písm. c/ C.s.p. v tejto odvolaní napadnutej časti uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na dôvody, ktoré viedli k zrušeniu rozhodnutia, sa odvolací súd ďalšími námietkami uvedenými stranami sporu v odvolacom konaní nezaoberal. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie o odvolaní (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, umožniť žalobcovi pokračovať v konaní na základe ním podaného návrhu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.718,34 eur od 21.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2.122,80 eur od 21.08.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 180,00 eur od 16.10.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5.650,16 eur od 16.10.2011 do zaplatenia a rozhodnúť o vecnej opodstatnenosti požiadavky nastolenej žalobným návrhom v tejto časti. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie postupovať v súlade s ustanovením § 220 C.s.p. a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Svoj právny záver zdôvodní zo všetkých zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania, musí dať odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu SR napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07). Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie uznesenia bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za osvedčené a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

18. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

19. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje

dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.